

La subordinació

Per la categoria equivalent	En funció de	Exemples
Substantives	<p>Subjecte</p> <p>Predicat Nominal (PN) o Atribut.</p> <p>Complement Directe (CD)</p> <p>Complement Indirecte (CI)</p> <p>Complement de Règim Verbal (CRV) (Suplement)</p> <p>Complement del Nom (CN)</p> <p>Complement Agent (CA)</p>	<p>No m'agrada que arribes tard. Qui no vulga pols, que no vaja a l'era.</p> <p>El meu desig és que vingues a veure'm. Este xic no és el que semblava.</p> <p>Vull que vingues. No sé quan vindrà. Sap orientar-se bé.</p> <p>Digueu-me si encara falta molt. Digueu-me: encara falta molt?</p> <p>Dóna això a qui ho necessite.</p> <p>Recorda't que has de venir. Et recordes qui t'ho ha dit? Et recordaràs de tornar-me'l?</p> <p>Tinc el pressentiment que no vindran. És digne que li facen un monument. T'avindràs al fet que ell no tornarà més.</p> <p>El pa és desitjat pel qui passa fam.</p>
Adjectives	<p>Complement del Nom (CN),</p> <p><i>Especificativa</i></p> <p><i>Explicativa</i></p>	<p><i>El pronom relatiu, fent de connector, realitza la funció pròpia d'un sintagma nominal que pot ser: Subjecte, Complement Directe, Complement Indirecte, Complement Circumstancial de Lloc i Complement de Règim Verbal (Suplement). Els pronoms relatius que actuen de connectors són: QUE, QUÈ, QUI, QUAL(S), ON.</i></p> <p>El xic que has vist és fill de Marta.</p> <p>Aquell xic, que (el qual) és molt amable, m'ha ajudat hui.</p>
<p>Adverbials</p> <p><i>Ampliació:</i> El gerundi i el participi poden equivaler a una adverbial temporal, modal, causal o condicional. El subjecte es deixa veure perquè és el de la proposició principal o va al costat. Exemples:</p> <p><i>Havent-lo sentit, tots estigueren d'acord. Morta la cuca, mort el verí.</i></p>	<p>De lloc:</p> <p>De temps:</p> <p>De mode o manera:</p> <p>Causals:</p> <p>Consecutives:</p> <p>Finals:</p> <p>Concessives:</p> <p>Condicionals:</p> <p>Comparatives:</p>	<p>Anirem (allà) on tu voldràs. (des d'on, per on, a on, ...)</p> <p>quan, mentre, mentre que, sempre que, cada vegada que, abans que (no), fins que (no), després que, així que, tan prompte com, a penes, des que, d'ençà que...</p> <p>com. com si, així com, tant com, tan...com, tal com, segons (que) (com), sense que, igual com (que), que, en tant que...</p> <p>perquè, ja que, vist que, com que, com siga que, a causa que, per raó que, donat que, per tal com, atés que, considerant que, puix (que), car (arcaica i literària)...</p> <p>que, tant... que, tan...que, talment... que, de manera que, massa (prou, molt)... perquè, fins al punt que...</p> <p>perquè (+ subjuntiu), a fi que, per tal que, de por que, per (+inf), a fi de (+inf), per tal de (+inf)</p> <p>encara que, malgrat que, ni que, per bé que, bé que, si bé, tot i que, tot i (+inf), per més que, per (+adverbi o adjectiu) que, mentre (que), mal que...</p> <p>si, amb que, posat que, a condició que, només que, sols que, en cas que, llevat que, tret que, fora que, admetent que, suposant que...</p> <p>tan / tanta... com, tan... com, més... que, més del que, més que no, menys... que, menys del que, com més... més, com menys... menys, quant/a... més... tant/a... més, etc.</p>

La coordinació

Dos termes coordinats el mateix poden ser oracions que mots o membres d'una oració (dos determinatius d'un mateix nom, dos complements directes d'un mateix verb, etc.). La coordinació es pot fer per mitjà d'una sola conjunció o de dues posades l'una davant el primer element coordinat i l'altra davant el segon.

En este apartat donem un mostrari de les principals partícules que serveixen per a formar oracions coordinades. Són de diferent categoria gramatical: conjuncions, locucions conjuntives, adverbis, pronoms, formes verbals, etc.

Copulatives <i>Denoten simple unió d'oracions o elements oracionals</i>	I, que, ni	L'un reia i l'altre plorava. Tu i ell ho fareu. Un xic bo i intel·ligent. Canta que canta. No puc ni vull.
Disjuntives i Explicatives <i>Indiquen opció obligada, aproximada o equivalent.</i>	O, o bé, o si no És a dir, o siga, o sia	Ho hem d'aconseguir de grat o per força. Paga'm el que em deus, o si no, t'ho reclamaré oficialment. És bonica la medicina, o siga, l'art de guarir.
Adversatives <i>Ací una oració és afirmativa i l'altra negativa, o bé, simplement oposades pel significat.</i>	<i>Limitatives:</i> Però (i però entre comes), quan, mentre, mentre que, emperò, mes... <i>Contrapositives:</i> ara, ara bé, tanmateix, amb tot, així i tot, tot i això, no gensmenys, no obstant això, per contra, en canvi, altrament, més aviat, sinó, sinó que, ans (bé)...	Menjava molt, no engreixava, però. Els no hi volen anar de cap manera; amb tot, si tu els ho demanes, crec que anirien. No va ser a Elx, sinó a Alacant. No em va malament, ans al contrari, m'agrada.
Distributives <i>Es basen en l'alternativa amb què podem expressar dues o més oracions o elements.</i>	Ara...ara..., adés... adés..., sia...sia..., ja siga...ja siga..., mig...mig..., no solament... sinó també/que..., l'una...l'altra..., entre que...i que..., tant...com, el mateix...que..., ni...ni..., o...o..., etc.	Entre que tu no venies i que ell tenia pressa, vam suspendre la reunió. Tant ell com ella no en saben res. No solament ho va dir, sinó que ho va fer.
Il·latives o consecutives <i>La segona oració és conseqüència de la primera.</i>	Doncs, per tant, per consegüent, consegüentment, en conseqüència, així és que, així, de manera que, etc.	Plou molt, així és que no eixirem esta vesprada.
Continuatives <i>La segona oració expressa continuïtat, successió, acumulació o suma d'accions.</i>	Doncs, (i) encara, a més, endemés, encara més, és més, més, d'altra banda, altrament, (i) també, així mateix, i fins i tot, ...i tot, ni tan sols, etc.	Doncs, com et deia, no hi aniré. Està grillat, encara més, l'han de tancar. Això no m'ho crec, deu ser impossible i tot.